VGT-3 vitaanyag véleményezése

A VGT-3 vitaanyaga egy meglehetősen részletes és rendkívül terjedelmes dokumentum, melyhez számos háttéranyag és adatforrás kapcsolódik. Tekintve országos jellegét az anyag átláthatósága rendkívül nehéz. Mint önkormányzat, elsősorban azokat a kapcsolódási pontokat próbáltuk keresni, ahol az önkormányzatnak feladata lehet, ahol tudja segíteni az önkormányzati működés a VGT-3-ban megfogalmazott célok, javaslatok elérését és fordítva.

A Fővárosi Közgyűlés által elfogadott Budapesti Klímastratégia és Fenntartható Energia- és Klíma Akciótervében, Budapest környezeti állapotértékelésében és Budapest Környezetvédelmi Programjában megfogalmazott intézkedések és célkitűzések megvalósítása kiemelten fontos a Fővárosi Önkormányzat számára, melyek kapcsán számos kapcsolódási pont van a VGT3 javasolt intézkedései és a fentebb említett programok között.

A VGT-3 vitaanyagban, mint ahogyan a valóságban is szinte minden összefügg mindennel a vízgazdálkodás területén belül. **Az éghajlatváltozás hatásainak és ezzel összefüggésben a** – vízgazdálkodást véleményük szerint alapjaiban meghatározó – **csapadékvizekkel történő gazdálkodásnak fő szerepet kellene kapnia a hazai vízgyűjtő gazdálkodás tervezésében.**

Az éghajlatváltozás témaköre külön pontban került (1.1.2.) ismertetésre, azonban a csapadékvízzel történő gazdálkodás számos helyen, de csak részleteiben jelenik az anyagban. Véleményünk szerint a csapadékvíz gazdálkodás is külön fejezetet érdemlő téma. **Az éghajlatváltozással összefüggésben a csapadékesemények monitoringja is rendkívül fontos lenne,** mert számos településen – így Budapesten is – ez képezi az alapját a csapadékvizek, mint erőforrás felhasználásának. A csapadékok eloszlásának és mennyiségének a pontos feltérképezése nélkül nehezen modellezhetők a lefolyások, nehezen határozhatók meg azok a területek, ahonnan esetleg vizeket lehetne más, szárazabb területekre átkormányozni, vagy tározással visszatartani és hasznosítani. Az anyagban is megjelenik például a tározók esetében felvetődő probléma, hogy amikor folyamatos vízkivétel történik akár a tározó vízi ökoszisztémájának működéséhez szükséges minimális vízigény is nehezen biztosítható.

Budapest nehéz helyzetben van a csapadékvíz-elvezetés vonatkozásában, hiszen amikor a főváros közműhálózata megtervezésre került, akkor még a csapadékvizek lehetőség szerinti minél gyorsabb kivezetése volt a cél, így a belső kerületekben kiépült az egyesített rendszerű hálózat. A külső kerületek csatornázásakor már volt lehetőség és igény arra, hogy a csapadék-és szennyvizek egymástól elválasztásra kerüljenek, de a gyors elvezetés érdekében a külső kerületekben is vannak jelentős kiterjedésű egyesített rendszerek. A VGT-3-ban is megfogalmazott egyik lehetőség, a csapadék és szennyvizek különválasztása, amely a főváros belső kerületei esetében műszakilag és finanszírozási oldalról is ésszerűtlen. A meglévő egyesített rendszerű hálózat ugyanakkor nem tudja elvezetni a rendkívüli extrém csapadékokat, de arra nem is lehet tervezni, hogy minden csapadék elvezethető legyen. Ilyen szempontból is fontos, hogy minél több csapadék visszatartásával és a lefolyás lassításával a hálózat és a befogadók tehermentesítése megtörténjen.

Az elválasztott rendszerű csapadékvíz elvezető hálózat – ahogyan a VGT3 5.2.2. pontjában is megfogalmazásra került, – nem része a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. tv. (Vksztv.) fogalomrendszere szerint a víziközmű hálózatnak, csak az egyesített rendszerű hálózatot ismeri el víziközműnek, így a törvény erejénél fogva szolgáltatási díj sem vethető ki rá. Megjegyezzük, hogy csapadékvíz elvezetéssel összefüggésben szolgáltatási díj megállapítása nehezebben határozható meg, mint a jelenlegi víziközművek esetében, a csapadékok vonatkozásában kevésbé lehet meghatározni azt a mennyiséget, amit egy ingatlantulajdonos a területén vissza köteles tartani, és a visszatartása elmaradása az önkormányzatnál felmerülő többletköltségek okán már esetleges díjfizetést indukálhat.

A Csapadékvíz-gazdálkodás szabályozási és díjképzési rendszerére vonatkozó javaslatok című pontban alább felsorolt díjrendszer kialakításával kapcsolatos jellemzők:

- A díj alapja az ingatlan burkolt felülete (m^2).
- A díjbevételek szignifikáns nagyságrendben hozzá kell, hogy járuljanak a csapadékvíz gyűjtés és kezelés költségeihez.

- Díjfizetési kedvezmény/mentesség, ha megfelelő vízvisszatartási, beszivárogtatási megoldást alkalmaz a tulajdonos.
- Különösen eleinte információt kell biztosítani mind az ingatlantulajdonosok, mind pedig a csapadékvíz kezelő, az önkormányzatok számára a csapadékvíz visszatartás és hasznosítás lehetőségeiről, az új, költség-hatékony megoldások terjedését további kedvezményekkel vagy támogatással segítve.
- A település állami támogatást kap, ha lépéseket tesz a vízvisszatartásra, hasznosításra, a vízjárta területek kijelölésére, használatára, ill. ez irányú ösztönzőket biztosít az ingatlan tulajdonosok számára is.
- A díjrendszer kidolgozásakor a megfizethetőségi, szociális szempontokat figyelembe kell venni, együtt tekintve a csatornadíjak esetleges csökkenésének és a csapadékdíj bevezetésének hatását. Ki kell emelni, hogy a csapadékvíz-díj nem feltétlenül kell, hogy magas teherként jelenjen meg. Ahol a csatorna szolgáltatás részeként már ma is megfizetik a csapadék elvezetésének költségét, ott nem nőne a teher, ill. a vízvisszatartó megoldások fokozott alkalmazása miatt akár csökkenhetne is. A vízvisszatartási díjkedvezmény pedig lehetővé tenné a csapadékot helyben tartó ingatlan tulajdonosoknak a terheik csökkentését.

Fontosnak tartjuk a műszaki és környezeti adottságok figyelembevételét is, valamint a kialakított rendszerek üzemeltetési kérdéseit. Például egy sűrűn beépített belvárosi területen a nagy mértékű burkolt felületek kapcsán nem sok lehetőség adódik vízvisszatartásra, ami számos kérdést vet fel. Egy társasház esetében pl. egy csapadékvíz tároló karbantartásáról ki gondoskodik, az esetleges kedvezményt ki veszi igénybe, ki használja fel az összegyűjtött csapadékvizet. Számos szabályozási kérdést vonz maga után?

Sajnálatos módon a csapadékvíz elvezető hálózat nem teljesen kiépített vagy, ha ki van építve az üzemeltetése körül számos probléma merül fel összefüggésben a finanszírozottság hiánya kapcsán is.

A csapadékok monitoringjával és előrejelzésével Budapesten véleményünk szerint kidolgozható egy csapadékstratégia, melynek az lenne a célja, hogy a városban a szélsőséges csapadékok okozta károkat elkerüljük és mérsékeljük. Hasznos lenne, ha azon települések (nagyobb városok) esetében, ahol már készült lefolyási modell azok eredményeiről, a megvalósított intézkedések eredményességéről az információk rendelkezésre állnának. Budapesten most indul el egy, a XII. kerület által és több kerület, illetve a Főváros részvételével zajló LIFE finanszírozású projektre, melynek célja többek között a főváros egész területén a csapadékvisszatartással és -hasznosítással kapcsolatos beavatkozási lehetőségek és szükségletek azonosítása.

A csapadékok monitoringja azért is különösen indokolt, mert az anyagban is sok ponton megjelenik, hogy a vízhiány adott esetben nagyobb probléma, mint az extrém csapadékok, mert annak következtében a felszíni és felszín alatti vizek (talajvíz) szintjének süllyedése várható. **Legalább vízgyűjtő szinten szükséges lenne összehangolni a csapadékok várható mennyiségének és eloszlásának függvényében a lehetséges megoldásokat a vízvisszatartásra, lefolyáslassításra, tározásra és hasznosításra**.

A 3.1.1.1. Települési szennyezőanyagforrások pontban említi az anyag, hogy a „A települési csapadékvíz kibocsátásokra vonatkozóan [vízminőségi adat] nem áll rendelkezésre”. Kérdéses, hogy **van-e a településeknek ilyen irányú kimutatása, szükség lenne a csapadékvíz elvezető rendszerek egységes nyilvántartó-rendszerének a kidolgozására,** a csapadékvíz minőségének a vizsgálata szintén olyan kérdéskör, ami a felhasználhatósága szempontjából érdekes.

A csapadékvíz elvezető rendszerek hiányosságai mellett még inkább jelentős elmaradottság tapasztalható a csapadékvizek visszatartása, hasznosítása terén.

A 3.4.1 Víz visszatartása vízhasznosítási célból fejezetben a következő megállapítás olvasható:

„Problémát jelent, hogy az aszályokkal gyakrabban sújtott területeken a vízkészlet megőrzése, tartalékolása érdekében alig történik vízvisszatartás Magyarországon. Az úgynevezett „zöld

infrastruktúrákat nem használjuk ki a rendhagyó időjárási viszonyokhoz történő alkalmazkodás érdekében. A területi vízvisszatartás fő akadályai a jelenlegi birtokszerkezet, a területalapú agrártámogatási rendszer és az együttműködési képesség hiányosságai. A „zöldítés" új lehetőségeket biztosít a zöld infrastruktúrák alkalmazásának és így a víznek a tájban történő megtartására. „

Ebben a tekintetben is szükség lenne sok létező jó gyakorlat bemutatására, valamilyen ösztönző rendszer kidolgozására, ami érdekeltté teszi a gazdákat abban, hogy a vízvisszatartás, hasznosítás is szempont legyen a mezőgazdaságban is!

A csapadékvizekkel, mint említettük, számos területen foglalkozik a vitaanyag és alátámasztja a csapadék monitoring és a csapadékvíz elvezető rendszer meglévő elemeinek és fejlesztésének a szükségességét. Néhányat szeretnénk kiemelni:

- 6.3.1.1 A felszíni ivóvízbázisok állapota és veszélyeztetettsége

  Az éghajlat változásából eredő potenciális veszélyek

  „A felszín alatti vizek utánpótlása a csapadékból származik. Ezért a sérülékeny vízbázisok állapota nagymértékben függ az éghajlat változásától. „

- 6.3.2 Nitrát- és tápanyagérzékeny területek

  „A modellezés eredményei alapján megállapítható, hogy a nitrátkimosódásra jelentősebb hatással bír a csapadékeloszlás, mint a tápanyag bevitel többlete, viszont a nitrátérzékenység szempontjából veszélyeztetettebb talajoknál a szélsőségek jelentkezése és így a kimosódás mértéke fokozottabb. „

- 6.3.4 Természeti értékei miatt védett területek

  „Az élőhelyek legnagyobb problémája szinte egyöntetűen a vízhiány. „

  „Jelentős és alig kezelhető problémát okoz a klímaváltozással összefüggésbe hozható aszályos évek sorozata, a téli hótakaró rendszeres elmaradása, a nyári hőségek idejének meghosszabbodása, vagy akár az egyre gyakoribb légköri aszály. A klímaváltozás jelének tekinthető számos új, délről felhúzódó faj megjelenése és térnyerése is."

- Nitrát irányelv

  „Az elemzések során végzett MONERIS modellszámítás rámutat, hogy a tápanyagbevitel szabályozása hatásos, de önmagában nem elegendő, emellett további, elsősorban a felszíni lefolyással és az erózióval közvetített terhelés mérséklését segítő eszközök alkalmazására (vízvisszatartást és erózióvédelmi intézkedések) is szükség van. Ez utóbbi azért is fontos, mert az erózió a foszfor kibocsátás fő forrása és az eutróf állapot kialakulásának elsőszámú felelőse."

<u>Budapest vonatkozásában számos problematikus tárgykör jelenik meg VGT-3 -ban:</u>

- A vitaanyagban leírtak szerint 2017-ben országosan 27,4% volt a vízveszteség a vezetékes ivóvíz hálózatban, ami a műszaki vízilétesítmények műszaki állapotával van összefüggésben. **Az ivóvízhálózat rekonstrukciója Budapest vonatkozásában rendkívüli ráfordításokat igénylő probléma.** A hálózatba betáplált és az értékesített víz különbözetére az értékesítési különbözet (ÉK)fogalmat használjuk. Budapesten 2019-ben a nem számlázott ivóvíz 14,23 % volt.
  Az ólomvezetékekkel kapcsolatosan ki kell emelni, hogy sok esetben a hálózati rekonstrukció önmagában nem elegendő, **az ingatlanok belső ivóhálózatának a cseréje szükséges, amire vonatkozóan társasházi pályázatos támogatási rendszer létrehozása szükséges, amit akár össze is lehet kapcsolni a szürkevíz felhasználással és vízvisszatartó zöldfelületfejlesztési programokkal (ld. Égigérő fű pályázat).**

- 21.10 intézkedés a Csatornahálózatok rekonstrukciója, egyesített rendszerek szétválasztása címet kapta. Ezen belül került ismertetésre, hogy a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és - tisztítási Megvalósítási Programhoz kapcsolódó szennyvízkezelési és fejlesztések pályázati

felhívások (KEHOP 2.2.1,2.2.2, 2.2.4.) indultak az elmúlt időszakban. A projektekben támogatható tevékenységek és intézkedésekbe beletartozik a szennyvíztisztító telep létesítés, bővítés, korszerűsítés mellett a csatornahálózat építés, bővítés, rekonstrukció (max. 5% arányban) is. **Véleményünk szerint a rekonstrukciós arányt a víziközművek esetében nagymértékben meg kellene növelni.**

- Duna vízminőségének biztosítása érdekében nemcsak a nemzetközi egyezmények (Duna Védelmi egyezmény) hanem a magyarországi Duna szakasz vízgyűjtő területen érintett települések együttműködése is elengedhetetlen. **Nemcsak a Duna, hanem a Dunába ömlő kisvízfolyások esetében is fontos lenne az együttműködés. Budapest esetében például az egyik legégetőbb probléma lenne a Hosszúréti-patak mederrendezése**, illetve a problémát okozó növekedő beépítésekhez kapcsolódó helyi beavatkozások. Ezzel összefüggésben megemlítenénk a 6.2.1.1 Tartós vízszintsüllyedés vizsgálata részben leírtakat, miszerint „általános probléma mederszabályozási beavatkozások következményeként a vizek gyors levezetése miatt előálló vízhiányt, valamint az ökológiai szempontból sivár mederformákat, melyek gátjai a változatos élőhely-mozaikok kialakulásának, természetközeli társulások megtelepedésének a parti zónában. A vízfolyások medrének fenntartása, a medrek kotrása gyakorta még mindig ökológiai szempontokat nélkülöző módon történik. A túl nagy területre kiterjedő, vagy rosszul időzített mederfenntartó munkálatok élőhelyek eltűnését, fajok, fajcsoportok sérülését, a parti zonáció pusztulását eredményezhetik.„

  Nagyon fontos kérdéskör itt is az üzemeltetés kérdése, a Hosszúréti-patak esetében például a tulajdonjogi és üzemeltetési kérdések is nehezítik a patak rendezését. Ezzel összefüggésben javasoljuk a nem állami tulajdonban lévő kisvízfolyások tulajdonjogainak felülvizsgálatát, illetve önkormányzati tulajdonú vízfolyások esetében a finanszírozás felülvizsgálatát.

- Ivóvízbázisok védelme tekintetében a főváros a Duna vízminőségének biztosításában az egyik legérdekeltebb szereplő, hiszen a parti szűrésű vízbázisok biztosítják a főváros 1,8 millió és az ellátott agglomeráció egyes településeinek, összesen több mint 2 millió ember ivóvízszükségletét. Ebből kifolyólag is **rendkívül fontosnak tartjuk a vízbázis védelemmel összefüggő jogi szabályozás betartatását, a védőterületeken történő tevékenységek ellenőrzését.**

- A települési szennyvíz kezeléséről **szóló 91/271/EGK irányelv** előírja tápanyag és nitrát érzékeny befogadók esetében **10.000 LE szennyezőanyag-terhelés felett a III. fokozatú tisztítást.** Szeretnénk megjegyezni, hogy a Budapesti Központi Szennyvíztiszító Telep esetében a III. tisztítási fokozat utólagosan épült ki, megépítését követően nem került megállapításra új csatornahasználati díj, így **annak üzemeltetési költségeit jelenleg Budapest Főváros Önkormányzata saját forrásból fedezi**.

- Nem közművel összegyűjtött szennyvíz és a csatornázottság (rá nem kötések) vonatkozásában szeretnénk jelezni, vannak olyan esetek amikor a műszaki okokból a háztartási szennyvíz gyűjtése és elszállítása nem oldható meg (pl. szippantó autóval megközelíthetetlen helyszín), ilyen esetekben a közszolgáltatás igénybevétele alól mentességet kap az ingatlan tulajdonosa, ugyanakkor a zárt emésztő műszaki állapotát ellenőrizni szükséges, melyre vonatkozóan javasolt egységes rendszert kidolgozni.

- Budapest meglehetősen nehéz helyzetben van, tekintve, hogy az ország legnagyobb közműszolgáltató cégeit üzemelteti, ezen belül is a víziközművekkel kapcsolatos feladatok nemcsak rendkívül nagy forrásigénnyel járnak, de a megfelelő szakképesítésű munkaerő is nehezen pótolható, ami nem csak a víziközmű szektorban jellemző. A szakemberek képzése a víziközmű tervezés és üzemeltetés terén kiemelten fontos.

- 5.1.1 A vízhasználatok alakulása pont szerint a „szennyvíztisztítás, szennyvíziszap elhelyezés területén a tisztítóművek (a tisztított kommunális szennyvízzel való öntözés és a szennyvíziszap-elhelyezés eddigi érdektelensége, valamint a hiányzó kooperativitás, a hazai szabályozási hiányosságok miatt) nem tudnak alternatív, vagy költségtakarékosabb

megoldásokat vállalni.” Véleményünk szerint ebben a témában is fontos lenne a szélesebb körű tájékoztatás, akár az üzemeltetők részéről a lehetséges felhasználók felé a tisztított szennyvíz minőségéről, a szennyvíziszap minőségéről annak használhatóságáról. Az üzemeltetőket is érdekeltté kellene tenni, hogy ne az egyszerűbb megoldást felé induljanak, például, hogy megbíznak egy alvállalkozót, aztán megszűnik a szennyvíziszap felhasználásra vonatkozó nyomonkövetés.

- Közműadó terhekkel kapcsolatban jelezni szeretnénk, hogy a jelenlegi szabályozás több milliárdos terhet ró a fővárosi víziközmű szolgáltató cégekre, az egyébként is rendkívüli költségekkel járó üzemeltetési és gördülő fejlesztési tervekben megjelenő felújítási és pótlási feladatok végrehajtása, illetve a rezsicsökkentési programmal érvényesíthetetlen szolgáltatási díj mellett.

- 5.2 A vízi szolgáltatások költségmegtérülésének értékelése pont szerint: „A VGT2-ben, a jogszabályi definíciók és részletes vizsgálatok alapján már elvégeztük a vízi szolgáltatások lehatárolását, melyet nem változtatunk a VGT3-ban sem. Az alábbi vízhasználatok tartoznak a VKI értelmében vett vízi szolgáltatások körébe:
    - Közüzemi vízellátás
    - Települési szennyvízszolgáltatás
    - Mezőgazdasági vízszolgáltatás (öntözés, halastavi, egyéb)
    - Duzzasztás és tárolás vízienergia termelési célra

  Itt megint hangsúlyt fektetnénk arra, hogy **a csapadékvíz-gazdálkodás fontos, ám hiányzó eleme a listának**.

<u>A vízvédelmi célú, illetve vízvisszatartással, lefolyással kapcsolatos programokban való alacsony részvételt</u> véleményünk szerint szintén a nem elégséges tájékoztatás, a nem megfelelő részvételiségi eszközök alkalmazása, a kommunikáció és az ismeretek hiánya okozza:

- „Számos vízvédelmi szempontból is fontos VP intézkedés esetében alacsony pályázati aktivitás volt jellemző.”
  „A több gazdálkodó és érintett összefogásával megvalósuló tájgazdálkodási célú mintaprojektek fő célkitűzése a vízrendszerek vízvisszatartásának, illetve a kistáji vízháztartás egyensúlyának javítása. **A pályázati felhívásra a nyitvatartási idején belül egyetlen kérelem sem érkezett.** Az Irányító Hatóság úgy döntött, hogy átalakítja és kiterjeszti a pályázati felhívást, azonban, így sem érkezett be támogatási kérelem. A vízvédelmi nem termelő beruházások, mind a létesítmények (területi vízvisszatartást szolgáló vízi létesítmények a mélyfekvésű, vízvisszatartásra alkalmas területeken, erózió elleni védelmet biztosító létesítmények), mind a vízvédelmi és vizes élőhelyek létrehozására, fejlesztésére vonatkozó pályázati felhívások korlátozottan voltak sikeresek, **csupán néhány pályázat érkezett be.**”
- „ A 2013. évi KAP reform fontos eredménye, hogy 2015 után a közvetlen kifizetések (SAPS) 30 százalékát kifejezetten az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra kell fordítani (ez az ún. „zöldítés”), amelyek a terménydiverzifikáció, ökológiai célterület kialakítása és az állandó gyepterület fenntartása. A SAPS területeken így három előírásrendszernek kell megfelelni a gazdálkodóknak: a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményekben (JFGK), a Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapotban (HMKÁ) foglaltaknak, valamint a zöldítés rendeletben szereplő minimum követelményeknek.
  A gazdálkodók szinte csak a másodvetést és a nitrogénkötők termesztését jelölték meg, és ezeknek is az összes terület aránya nem éri el a 10%-ot. A másodvetés hatása is pozitív, csak önmagában (5% területi kiterjesztéssel) nem elégséges. Az állandó gyepterületek túllegeltetés elleni követelmény (SAPS minimumkövetelmény előírás), tekintve, hogy a gyepek nagyon kedvezőek erózióvédelem tekintetében, állagmegőrzési intézkedésként segítik a vízvédelmet.
  A SAPS-ban bevezetett zöldítési program, amely bizonyos táblaméret (15 ha) felett kötelező jelleggel előírja 5% arányban ökológiai jelenőségű terület kijelölését, potenciális lehetőségként kínál fel számos, a vízvédelem szempontjából rendkívül fontos, hatásos intézkedést: például az erdősítést, vízvédelmi sávokat és táblaszegélyeket.

<u>Fontos téma lenne még a víz újrafelhasználásának kérdésköre</u>

Nagyon kevés az információ arról, hogy szürke víz felhasználásra vonatkozóan milyen projektek valósulnak meg, erről szóló tapasztalatok, jó gyakorlatok minél szélesebb körben történő megismertetése, terjesztése különösen az önkormányzatok számára kiemelten fontos. Általános vélekedés, hogy drága és nem éri meg a szürke vizek felhasználása, de az új és kevésbé ismert technológiák a jó példákon keresztül népszerűsödnek és minél szélesebb körben jelenik meg beruházói, tervezői, termelői/gyártói oldalról, annál inkább elérhetővé válhat. A szürkevizek hasznosításával az ivóvíz tulajdonképpen többszörösen felhasználásra kerül és ezzel is csökkenthető az ivóvíz felhasználás. **Javasoljuk a szürkevizek felhasználására vonatkozóan is tartalmazzon külön fejezetet/pontot a vitaanyag.**

<u>Néhány kérdésünk az anyaggal kapcsolatban:</u>

- A 4.1.1 A felszíni vizek minősítéséhez tartozó monitoring elemek pontban említésre került, hogy a területi vízügyi igazgatóságok **2850 monitoring állomás üzemeltetését, fenntartását, korszerűsítését és fejlesztését az** végzik. Ezen adatok hol elérhetők? A csapadékadatok esetében mikortól állnak rendelkezésre mérések, Budapest területén hol vannak az említett monitoring pontok?
- Jogalkotási feladatok, hatósági és igazgatási munka, a tervezési rendszer erősítése részben leírtak szerint „jogszabályok módosítására irányuló háttérvizsgálatokra, megalapozó tanulmány készítésre és hatásvizsgálatokra került sor” különböző témakörökben. Ezek közül az alábbi témakörökre vonatkozó anyagok, információk hol érhetők el?
    - Az ivóvízbázis-védelemi szabályozás felülvizsgálatának megalapozása, az ivóvízbiztonsági szabályozást figyelembe véve
    - A települési csapadékvíz gazdálkodás részletszabályai megalapozása
    - Vízjogi engedélyezési eljárás módosítása (elsősorban az elektronikus ügyintézés érdekében; folyamatban van)